

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ

18Кжм1.бр.21/16
31.05.2016. године

Н и ш

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ у већу за малолетнике састављеном од судија Зорана Поповића, председника већа, Јасмине Јововић и Ивана Булатовића, чланова већа, са судијским помоћником Миљаном Радовановић, записничарем, у кривичном предмету према малолетним, сада пунолетним, [REDACTED] због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 и чл. 33 Кривичног законика, одлучујући о жалбама браниоца малолетног [REDACTED] и браниоца малолетног [REDACTED] изјављеним против решења Вишег суда у [REDACTED] Км.бр.30/15 од 25.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2016. године, једногласно је донео

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе бранилаца малолетних, сада пунолетних [REDACTED] и ПОТВРЂУЈЕ решење Вишег суда [REDACTED] Км.бр.30/15 од 25.01.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда [REDACTED] Км.бр.30/15 од 25.01.2016. године, према малолетним, сада пунолетним [REDACTED] на основу чл. 17, 40 и 78 ст. 3 Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства, која ће трајати најмање шест месеци, а најдуже до две године, о чијем ће престанку суд накнадно одлучити. Одлучено је да трошкови поступка падну на терет буџетских средстава.

Против наведеног решења жалбу је изјавила бранилац малолетног [REDACTED] због повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Предложила је да Апелациони суд преиначи побијано решење, тако што ће рема овом малолетном обуставити поступак и наложити враћање одузетих предмета или да оспорено решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

12

Жалбу је изјавио и бранилац малолетног [REDACTED] због повреде одредаба закона о кривичном поступку, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне оцене изведених доказа и због погрешне примене материјалног права, предлажући да другостепени суд укине побијано решење и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи у односу на малолетног [REDACTED] тако што ће обуставити поступак због недостатка доказа.

Апелациони јавни тужилац у Нишу је у поднеску Ктж.бр.522/16-М од 11.04.2016. године, предложио да Апелациони суд одбије као неосноване жалбе бранилаца и потврди побијано решење.

Веће за малолетнике Апелационог суда је одржало седницу већа, на којој је размотрило све списе овог предмета заједно са побијаним решењем, које је испитало у смислу чл. 451 ст. 1 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, па је након оцене навода жалби, нашло:

Жалбе су неосноване.

Бранилац малолетног [REDACTED] у жалби побија првостепено решење због битне поведе одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 1 тач. 11 ЗКП, али не указује у чему се састоји неразумљивост изреке решења. По налажењу Апелационог суда, изрека побијаног решења је разумљива, јер је у њој јасно наведено која се васпитна мера изриче малолетним [REDACTED] и време њеног трајања, са правилним позивањем на одредбу чл. 17, 40 и чл. 78 ст. 3 Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, а такође је у смислу чл. 79 ЗМ, одлучено да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава.

Истом жалбом се као повреда одредаба кривичног поступка истиче и то што суд није одлучио о захтеву браниоца малолетног [REDACTED] да се истом врате предметно-мобилни телефони одузети према потврди о привремено одузетим предметима бр. 23/15 од 26.02.2015. године. Апелациони суд налази да изнети жалбени навод није од утицаја на правилност побијаног решења из разлога што првостепени суд може у посебном поступку, посебним решењем, одлучити о судбини привремено одузетих предмета у смислу чл. 151 ЗКП, уколико нађе да не постоје разлози прописани чл. 535 истог закона, да се наведени предмети трајно одузму.

Браниоци обојице малолетних жалбама побијају првостепено решење и због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 2 ЗКП. Указује се да првостепени суд није навео разлоге о одлучним чињеницама, да су наведени разлози потпуно нејасни, да постоји знатна противречност између наведених разлога и садржине исправа и записника о исказима датим у току поступка и самих тих записника и исправа, а оспорава се и ваљаност оцене изведених доказа, што је, по жалбама, за последицу имало да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено.

Супротно изнетим жалбеним наводима, Апелациони суд налази да решење садржи разлоге о одлучним чињеницама, које су јасне и непротивречне и из којих се закључује који докази потврђују или не потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснива закључак првостепеног суда. Наиме, првостепени суд је приликом

18

одлучивања имао у виду одбрану малолетног [REDACTED] коју је дао у полицији, што произилази из образложења побијаног решења, у коме је наведено да је записник о његовом саслушању у полицији изведен као доказ.

У тој, првобитној одбрани, малолетни [REDACTED] је у присуству [REDACTED] [REDACTED] оца и законског заступника малолетног и у присуству браниоца по службеној дужности и радника Центра за социјални рад [REDACTED] навео да је дана 26.02.2015. године, око 20,00 часова, у горњој цамији у [REDACTED], заједно са [REDACTED] преузео групу од 10 илегалних миграната, како би исте, у својству водича, превели до насеља Железничка станица у Прешеву, где је та лица требало да оставе и за коју услугу је требало да добију 100 евра, али да их је полиција открила те да нису добили новац. Исказ наведене садржине малолетни [REDACTED] дао је након што је поучен да сходно чл. 11 ЗКП има право да се служи својим језиком, односно језиком који разуме, те да ће му се у том случају осигурати усмено превођење, на које упозорење се изјаснио да се тим правом неће користити, обзиром да разуме српски језик, а пре давања исказа малолетни [REDACTED] је обавио и поверљив разговор са браниоцем у трајању од 10 минута, што је такође констатовано записником о саслушању осумњиченог УПП РЦ ГП према РМ КУ.бр.249/15 од 6.02.2016. године, који су малолетни и његов бранилац по службеној дужности потписали без икаквих примедби.

У смислу напред наведеног неосновано се жалбама бранилаца малолетних побија правилност решења првостепеног суда, донетог на записнику о главном претресу држаном дана 25.01.2016. године, којим је одбијен предлог обране да се из списка предмета издвоји наведени записник, јер по налажењу Апелационог суда исти не представља незаконити доказ у смислу чл. 84 ЗКП, обзиром да је прибављен на законом прописан начин.

У припремном поступку, малолетни [REDACTED] није желео да износи одбрану те је навео да ће се у даљем поступку бранити ћутањем, док је приликом изношења одбране на главном претресу, одбрану изменио тако што је у потпуности негирао извршење кривичног дела и објаснио да су критичне вечери он и [REDACTED] у повратку из [REDACTED], на путу код села [REDACTED] затекли групу људи, да му се неко из те групе на енглеском обратио за помоћ, конкретно да их упуте до железничке станице у Прешеву, да су они одлучили да им помогну без икакве новчане надокнаде, а да су се кретали њивама, а не путем, јер је тако безбедније због тога што на путу има саобраћаја.

И по налажењу Апелационог суда, а супротно ставу бранилаца у жалбама, чињеница да је признање малолетног [REDACTED] дато у одбрани пред полицијом, не доводи у сумњу његову истинитост, нити постоје чињенице или околности које би указивале суду да то признање није требало прихватити. Ово имајући у виду да је с обзиром на садржину признања и радње које се малолетнима стављају на терет, признање у смислу чл. 88. ЗКП, јасно и потпуно и потврђено другим изведеним доказима - исказима сведока [REDACTED] полицијских службеника који су у исказима навели да су критичне вечери, поступајући по обавештењу оператера који ради на систему за надзор и контролу државне границе (термовизија) да се у близини „лапинског пута“ креће група од 12 лица, на том месту затекли малолетне [REDACTED] са групом страних држављана, која се по доласку полиције разбежала, те да се поред наведених малолетника приведена и два

авганистанска држављана, против којих су поднете прекршајне пријаве.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да су се у кривичноправним радњама малолетних ██████████ стекла сва законска обележја кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 и чл. 33 КЗ, па се неосновано жалбама бранилаца првостепена пресуда побија и због повреде кривичног закона. Првостепени суд је правилно оценио да су малолетни кривично дело које им је стављено на терет, извршили у стању урачунљивости, са директним умишљајем и да су у тренутку предузимања радњи били свесни збрањености дела чије су извршење хтели, а све у намери да себи прибаве корист у износу од 100 евра, при чему је, супротно жалбама, без утицаја на правилност побијане одлуке чињеница да код малолетних приликом претреса није пронађен новац, јер је малолетни ██████████ у својој одбрани пред полицијом и навео да је новац требало да добију пошто групу нелегалних имиграната преведу до насеља Железничка станица у Прешеву. Такође је без утицаја и жалбени навод браниоца малолетног ██████████ да исти није возач и да не поседује ауто, јер чл. 350 ст. 2 КЗ није прописано да лице које другом омогућава транзит кроз Републику Србију то мора чинити искључиво моторном возилом.

Жалбом браниоца малолетног ██████████ се нарочито оспорава квалификација првостепеног суда да је дело извршено у саизвршилаштву, указивањем да суд у разлосима за своју одлуку није навео објективне и субјективне везе криминалног деловања малолетних ██████████ међутим Апелациони суд налази да су предњи жалбени наводи неосновани јер је првостепени суд у образложењу јасно навео да су малолетни по претходном договору са НН лицем, у намери да себи прибаве обећану противправну имовинску корист у износу од 100 евра, омогућили недозвољен транзит већем броју илегалних имиграната, који су недозвољено ушли на територију Републике Србије, на начин што су наведена лица преузели и у својству водича пешице превели преко ораница и поља села Миратовац у правцу Прешева. Из наведеног јасно произилази да су малолетни ██████████ заједно предузимали фактичке радње, да је код њих постојала свест о заједничком деловању и заједничка воља да се дело изврши, те је првостепени суд наведене радње правилно квалификовао као саизвршилаштво.

Испитујући побијано решење у делу одлуке о васпитној мери, по ком основу се жалбом такође побија, Апелациони суд налази, првостепени суд је правилно утврдио и ценио све околности из одредбе чл. 12 ЗМ, које се тичу ██████████ узраста и зрелости малолетних, других својстава њихових личности, личних и породичних и имовинских и прилика у којима живе, а посебно је ценио све околности случаја, а нарочито тежину учињеног дела, степен поремећаја понашања и сврху коју треба постићи кривичном санкцијом.

Првостепени суд је ове околности утврдио на основу социјалне експертизе Центра за социјални рад у ██████████ бр.4451-560, за малолетног ██████████ у којој је наведено да мајка и отац малолетног нису у радном односу, да egzистенцију породице обезбеђују бављењем пољопривредом, да су односи у седмочланој породици задовољавајућ, да деца нису занемарена од стране родитеља, већ са истима имају близак емотивни однос, а да се ауторитет родитеља поштује. Породични дом испуњава стандарде становања за седмочлану породицу која је средње ситуирана. У експертизи је

наведено и да се малолетни, сада пунолетни [REDACTED] већ налази на евиденцији Центра, као малолетник са асоцијалним понашањем, коме је изречена васпитна мера појачан надзор од стране родитеља, признаје извршење дела, да се каје и обећава да више неће вршити таква и слична кривична дела.

Околности које се тичу малолетног, сада пунолетног [REDACTED] утврђене су из извештаја Центра за социјални рад у [REDACTED] бр. 4468-560, у којем је наведено да живи у шесточланој породици, да родитељи малолетног нису у радном односу, већ се издржавају од повремених послова и социјалне помоћи. Односи у породици су задовољавајући, емотивно блиски и без занемаривања или подстицања деце на асоцијално понашање, ауторитет родитеља се поштује. Породица је средње ситуирана, а породични дом задовољава стандарде шесточлане породице. Наведено је и да је малетни [REDACTED] тренутно ванредни ученик средње школе, да ради као аутомеханичар и да приходима које на тај начин остварује помаже издржавање породице. До сада није показивао асоцијално понашање и извршење дела не признаје.

На главном претресу представник Центра за социјални рад је истакао да остаје при писаним извештајима уз напомену да је малолетни сада пунолетни [REDACTED] пред Центром изразио кајање уз обећање да више неће вршити кривична дела. Предложио је изрицање васпитне мере појачаног надзора од стране органа старатељства, обзиром да су оба малолетника у међувремену постали пунолетни.

Имајући у виду садржину наведених извештаја и предлог Центра за социјални рад, Апелациони суд налази да је правилно првостепени суд према малолетним сада пунолетним [REDACTED] изрекао васпитну меру појачан надзор од стране органа старатељства из чл. 17 ЗМ, која је предложена од стране јавног тужилаштва, обзиром на то да је у конкретном случају и по налажењу Апелационог суда, потребно изрећи трајнију меру уз одговарајући стручни надзор и помоћ, без потпуног одвајања малолетних из дотадашње средине, јер се само том мером може постићи сврха васпитних мера, која се у смислу чл. 10 ст. 1 ЗМ, састоји у томе да се надзором, пружањем заштите и помоћи, као и обезбеђивањем општег и стручног оспособљавања утиче на развој и јачање личне одговорности малолетника, на васпитавање и правилан развој њихове личности, како би се обезбедило поновно укључивање малолетника у друштвену заједницу.

Имајући у виду напред наведено, Апелациони суд је на основу чл. 457 ЗКП у вези чл. 4 и 43 ЗМ, одлучио као у изреци овог решења.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 31.05.2016. године, 18Кжм1.бр.21/16

Записничар – судијски помоћник

Миљана Радовановић

Председник већа – судија

Зоран Поповић

Судија известилац

Иван Булатовић